

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 64

Presidència de l'Honorable Sra. Carolina Torres i Cabañero

Sessió celebrada dia 24 d'abril del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 796/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a suport als equips directius i a favor de la retirada dels expedients oberts per part de la conselleria. 994

2) RGE núm. 1061/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a resolució dels expedients als directors dels instituts de Maó. 994

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui, i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, presidenta, Assumpció Pons substitueix Manuel Monerris.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Joana Barceló substitueix Esperança Marí.

EL SR. TORRES I CARDONA:

Josep Torres, Catalina Palau.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. No hi ha més substitucions?

Passam a l'ordre del dia d'avui, que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 796 i 1061/14.

En primer lloc passariem a la proposició no de llei...

Sí, Sra. Santiago?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. No, la proposta era fer les dues conjuntament, donat que es tracta del mateix tema.

1) Proposició no de llei RGE núm. 796/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a suport als equips directius i a favor de la retirada dels expedients oberts per part de la conselleria.

2) Proposició no de llei RGE núm. 1061/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a resolució dels expedients als directors dels instituts de Maó.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ah, cap inconvenient. Idò passariem al debat conjunt de la Proposició no de llei RGE núm. 796/14 i de la Proposició no de llei 1061/14, relativa a suport als equips directius i a favor de la retirada dels expedients oberts per part de la conselleria; i, l'altra, relativa a resolució dels expedients als directors dels instituts de Maó. I per defensar-les donaré la paraula a la senyora... bé, la primera seria del Grup MÉS, per tant la Sra. Santiago tendria la paraula. Té vostè la paraula per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Aquest debat que començam ara junta dues proposicions no de llei que versen sobre el mateix tema, que és el que nosaltres consideram el reflex d'una persecució al col·lectiu de professors i professores de la nostra comunitat autònoma, que s'ha reflectit en una sèrie d'obertures d'expedients per part de la conselleria. Tant la del Grup

Parlamentari MÉS com la del Grup Socialista són en relació amb aquest tema; la del Grup Socialista, més referida als expedients de Menorca, i la del nostre grup parlamentari és més en general, i el que es demana d'una forma molt concreta és que es retirin tots aquests expedients que nosaltres qualificam de polítics, que s'aturin les agressions al col·lectiu de professors i professores de la nostra comunitat autònoma, i instar necessàriament a negociar, d'una forma tranquil·la però convençuda, la conselleria, el conjunt de la Conselleria d'Educació, amb el col·lectiu de professors i amb el conjunt de les entitats educatives.

És un debat que ja hem tengut; l'hem tengut en el plenari, l'hem tengut a altres comissions, però la veritat és que en lloc d'anar cada vegada a menys i cada vegada a aconseguir que aquest conflicte educatiu es vagi reduint i poder arribar a uns acords, ja amb un curs perdut però tenint a la vista el proper curs 2014-2015, veim que això no va a menys. Tenim expedients que estan pendants de resolució des de fa mesos, que els afectats han presentat al·legacions i no s'acaba de resoldre, i jo crec que això és un manteniment de la tensió i del conflicte. Escoltar per la ràdio el president del Govern que classifica els professors i l'educació pública com a problemàtics, com va ser a la seva entrevista a la Cadena SER, no beneficia ni redueix aquest conflicte. Escoltam repetidament del president que el conjunt de professionals sanitaris, com així és, són excel·lents professionals sanitaris, i no escoltam el president ni la conselleria d'Educació dir que el col·lectiu de professors són excel·lents professionals de la nostra comunitat autònoma.

Per tant diguem que el passat dia 31 de juliol la consellera d'Educació del Govern de les Illes Balears va obrir un expedient disciplinari, amb suspensió provisional de les seves funcions i sous, a tres directors d'instituts secundaris de Menorca, després que aquests comunicassin el rebuig de la comissió de coordinació pedagògica i dels consells escolars dels centres a les esmenes presentades des d'Inspecció Educativa al projecte de tractament integral de llengües conegut com a TIL.

He dit al principi de la meua intervenció que tant el Grup Socialista com el Grup MÉS hem presentat tota una sèrie d'iniciatives parlamentàries, des de debats a proposicions no de llei, preguntes, interpel·lacions, etc. Totes elles anaven dirigides o tenien uns eixos comuns: per una banda, instar el Parlament a pronunciar-se per donar suport als directors cessats ja en aquells moments, després es varen reincorporar com a professors, els varen cessar com a directors i després els varen reincorporar com a professors però varen mantenir un expedient sancionador en tràmit; en segon lloc, instar la conselleria a anul·lar i arxivar aquests expedients disciplinaris contra aquests directors, tot restituint les funcions i els sous dels afectats; també s'ha instat la conselleria a respectar les competències dels consells escolars, i, finalment, a recuperar el diàleg necessari per als centres. Això fins ara no ha estat possible.

En relació amb aquest expedient, la conselleria va obrir en el seu dia un expedient disciplinari amb suspensió cautelar de sou i feina per no haver aprovat el TIL, per no haver aprovat el TIL. Això era el document que tenien i pel qual se'ls notificava aquest expedient disciplinari, per la seva remesa al secretari autonòmic en el qual s'informava de la decisió del consell escolar; és a dir, com que no s'aprova el TIL en el consell escolar, es culpabilitza, se sanciona als directors. Després efectivament això no es podia mantenir, i després ja es va modificar i ja no era perquè el TIL no s'hagués aprovat, sinó perquè ells no havien donat el vot afirmatiu al TIL, cosa a la qual no estan obligats. Vostès s'imaginin l'obligació, per exemple, a la Comissió de Medi Ambient, que el tècnic hagi de votar el mateix que el director general? El tècnic és el tècnic i votarà el que consideri que ha de votar, i el director general és el director general i votarà el que consideri que ha de votar. O sempre els tècnics han de votar amb els polítics quan hi ha una comissió d'aquestes característiques? I els directors allà són directors que tenen una funció tècnica, tenen una funció pedagògica, i si consideren que la mesura és contrària al seu centre, als seus alumnes, ho han de poder expressar, i això és el que varen fer els directors. Insistim, va passar de no aprovar-se el TIL, cosa en què no tenien cap responsabilitat, a no haver votat favorablement el TIL.

De totes formes es va demostrar que aquella suspensió cautelar va ser absolutament desproporcionada; després ja els varen tornar a incorporar com a professors, ja l'únic que els deien és que no podien ser directors.

Sempre ens hem demanat per què la consellera d'Educació va obrir expedient a aquests instituts de Maó i no a la resta de directors de Menorca, quan tots érem coneixedors, i a Menorca especialment, que altres directors no havien votat el TIL, i record que en Nel -i és al *Diari de Sessions*- va posar exemples: el director de l'IES Joan Miquel Guàrdia, que no va portar el TIL escolar ni el va sotmetre a votació, i no es va expedientar. Clar, sempre ens queda el dubte si aquesta persona, que té una adscripció política concreta al Partit Popular, no era mereixedora del mateix expedient per la mateixa causa que els tres directors de Maó. Per tant teníem una situació clarament arbitrària.

El cas és que des del febrer estan pendents d'una resolució per part dels responsables polítics d'aquest tema, i som al mes d'abril i encara no la tenim. Els afectats han fet al·legacions contra les conclusions de l'instructor, però encara no tenim la resolució.

Però lluny de millorar aquesta situació, el dia 19 de setembre la conselleria va iniciar un expedient al director de l'IES de Marratxí, notificat l'endemà de dia 19 de desembre, dia 20 de desembre, just un dia abans de les vacances de Nadal, teòricament per uns fets ocorreguts feia tres mesos en el context dels serveis mínims de la vaga de principi de curs. La falta que es va imputar al director va ser qualificada de molt greu i motivada per la denúncia d'una família que deia que l'institut no havia avançat en matèria educativa durant aquells dies de vaga i que s'havia conculcat el dret a l'educació. No es varen obrir diligències prèvies, ni es va donar lloc a contrastar els fets per part del funcionari acusat, i simplement es va fer directament l'inici d'expedient. Aquest expedient en principi no anava acompanyat de mesures cautelars, i va ser posteriorment,

un segon expedient, quan el mes de gener va demanar al Sr. Jaume March, en aquell moment director de l'IES de Marratxí, el cessament en les seves funcions. I el que semblava, i el motiu d'aquest expedient, d'aquest segon expedient, és que havia expedientat una alumna que havia enregistrat una conversa, el que conculcava el mateix reglament de l'institut, una alumna que va registrar una conversa de forma..., una conversa privada, la va registrar sense cap tipus d'autorització.

Per tant pensam que estam davant una situació arbitrària. Hem posat exemples clars de Maó, uns directors sí i els altres no; justament el director de Marratxí, que ha estat un dels instituts més combatius en el tema del TIL, més combatius en el tema de la Llei de símbols, un director que va aplicar el reglament de la seva comunitat educativa.

Per tant pensam que ja ha arribat un moment en què aquests expedients no es poden mantenir. Tenim exemples d'altres expedients, per exemple el de la Colònia de Sant Jordi, en què la comunitat educativa d'aquell institut demana el cessament del director, en què el claustre demana el cessament del director, en què hi ha documents públics que s'han falsificat, en què s'ha comprovat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Tot d'una. ...que hi ha un augment d'alumnes que és artificial. Doncs aquest expedient s'ha obert amb diligències, de moment no hi ha expedient, i tot va d'una manera molt tranquil·la. Els altres, d'una forma molt rotunda, expedientats.

Per tant defensam que això és de caràcter polític, és per crear por al col·lectiu de professors, és per mostrar mesures exemplificatives per part de la Conselleria d'Educació, i demanam la retirada de tots aquests expedients i que el Govern de les Illes Balears s'assegui a negociar amb el col·lectiu de professors i amb el conjunt del sistema educatiu.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda, senyors i senyores diputats i diputades. Tots vostès hauran sentit la consellera d'Educació, Cultura i Universitats dir en to amenaçant a aquesta diputada que parlar dels expedients disciplinaris de caire polític oberts als tres directors dels instituts de Maó i al de Marratxí és pitjor per a ells, que els perjudica. És a dir, donar publicitat, que tothom sàpiga el calvari que han passat i que estan passant aquests directors com a represàlia per haver deixat constància públicament de la seva discrepància amb l'aplicació precipitada i poc planificada del TIL, així com també per acatar la decisió dels seus consells escolars, és a dir, per fer la seva feina com a docents i defensar la llei vigent d'educació d'aquell moment com a funcionaris que eren, que són, açò no només pot ser castigat sinó que a més ha de ser silenciats.

Idò açò nosaltres no ho farem, i no callarem. Tothom ha de saber fins a quin punt poden ser arbitràries les decisions d'aquesta consellera i del seu equip, fins a quin punt estan disposats a fer mal a les persones. Aquests expedients són tan irregulars que a meitat de camí, dia 23 d'octubre, l'instructor va canviar la imputació dels fets i la proposta de sanció, que era molt greu i amb suspensió de sis mesos, per una de lleu i suspensió de 10 dies, i dues de greus amb suspensió de 15 dies, fet que es pot interpretar de dues maneres: per una banda, l'instructor reconeix que havia ficat la pota i, per una altra, obliga a començar novament el període d'al·legacions i allarga el procés de l'expedient. Aquesta manera de procedir no s'ajusta ni a la Llei del procediment administratiu ni tampoc al reglament del règim disciplinari de la funció pública.

Aquesta proposició no de llei es va registrar perquè dia 13 de gener l'instructor dels expedients disciplinaris oberts aquest estiu als tres directors dels instituts de Maó va dictar la proposta de resolució que demanava una sanció que comportava la suspensió de les seves funcions durant 10 dies per una falta lleu en el cas de la directora de l'institut Ramis i Ramis, Margalida Seguí, i 15 dies per una falta greu als directors dels instituts Pasqual Calbó, Rafael Andreu, i Cap de Llevant, Jaume Bonet. En aquell moment aquests tres professionals ja portaven sis mesos decantats de les seves funcions de direcció, i havien estat un mes i mig suspesos també com a docents. El càstig que han patit i la pena que ja han complit tant ells com els seus centres han superat amb escreix la proposta de l'instructor de l'expedient.

Na Margalida Seguí s'havia incorporat dia 7 de gener i els altres dos pocs dies més tard, perquè el màxim legal per a unes mesures cautelars era de sis mesos, però els danys morals causats ja són incalculables i molt difícils de reparar, uns danys que encara continuen, perquè ja fa més de tres mesos que va ser dictada la proposta de resolució per l'instructor, i les al·legacions dels directors van ser ja registrades dia 7 de febrer, i encara l'òrgan competent, que és polític, el mateix que va signar l'obertura de l'expedient, és a dir, el director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans, encara, com dic, no s'ha dignat a dictar la resolució definitiva.

Malgrat les reiterades peticions de la comunitat educativa, dels mateixos directors afectats, que cada mes registren una instància en què demanen que s'estimin les seves al·legacions, i dels partits de l'oposició, i malgrat fins i tot les mateixes

manifestacions de la consellera perquè el procés fos tancat amb la major celeritat possible, ens temem que aquests expedients finalment es mal resoldran tot gairebé exhaurint el termini màxim que contempla la normativa.

Aquesta manera de procedir de la Conselleria d'Educació i del seu equip en el cas dels directors de Maó és absolutament arbitrària i injustificable, i demostra una vegada més la seva incapacitat política i tècnica en la gestió, que es demostra també cada dia amb la seva intransigència i el sectarisme que traspuja.

Les nostres propostes en aquesta ocasió són les següents: que el Parlament de les Illes Balears manifesti el seu suport i reconeixement als tres directors dels instituts de Maó expedientats i injustament separats de les seves funcions; que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Balears a la immediata resolució de l'expedient administratiu amb el reconeixement explícit de l'estricta compliment de la llei per part dels tres directors injustament expedientats, tot esborrant dels seus expedients tot rastre de la incoació arbitrària del procediment sancionador, així com la restitució de la seva dignitat professional i personal. També demanem que el Parlament insti la Conselleria d'Educació del Govern balear i el president de les Illes Balears a disculpar-se públicament pel tractament que han donat als tres directors com a part de la restitució moral que es mereixen. I, finalment, instar el president del Govern de les Illes Balears a destituir de forma immediata la consellera d'Educació i tot l'equip de direcció política i assessorament del departament d'Educació, ja que han demostrat de forma reiterada una incapacitat i arbitrarietat en les seves decisions i manifestacions que els fa indignes d'ocupar un càrrec polític de responsabilitat.

I quant a la proposició del Grup MÉS que ens ha presentat ara la Sra. Santiago, que inclou també, a més de fer referència als tres directors de Maó, també inclou l'expedient obert al director de l'institut de Marratxí, la nostra postura sobre aquest expedient ja va quedar ben explícita en el plenari de dia 15 d'abril i no insistirem més en els arguments, però sí que reiterarem que també el considerem un expedient polític, que vol ser exemplificatiu, evidentment, cap als docents, i per tant açò el fa injust. En aquest cas també atempta contra drets fonamentals com és el dret a la vaga, i és per aquest motiu que li donarem suport, Sra. Santiago.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. En primer lloc m'agradaria que constàs en acta que és una llàstima que segons quins grups parlamentaris no es prenguin en consideració aquesta comissió d'Educació i tan sols es limitin a llegir les actes de sessions anteriors. M'agradaria que això constàs en acta.

En primer lloc he de dir simplement que el director d'un centre és un representant de la conselleria a un centre educatiu, no és un tècnic, és un representant de la conselleria en un centre educatiu. Si va anar en contra de la conselleria o no, si les persones varen enregistrar o varen deixar d'enregistrar una conversa privada o no privada, tot això correspon a l'instructor, correspon a una persona, funcionària de carrera, i correspon dir si és vera o no és vera amb totes les proves que tenguí. No crec que correspongui a aquest parlament i molt manco als diputats dir si es fa bé o no es fa bé, perquè és un acte administratiu duit a terme per un funcionari de carrera. El principi de legalitat presideix els actes administratius i molt especialment aquells que poden dur adjunta una pèrdua de drets o ser onerosos. Ni tan sols el Parlament, i tal vegada hauria de dir que especialment el Parlament, pot obviar el principi de legalitat, ja que si no entràriem dins una inseguretat jurídica, provocada per l'arbitrarietat de les nostres decisions.

D'existir raons polítiques per dur endavant aquests expedients, jo recomanaria personalment i com a portaveu del grup parlamentari, recomanaria que ho denunciassin, ja que és molt greu utilitzar l'administració amb l'objecte de perseguir una conducta per raons polítiques. En el nostre país no existeix el delictes polític i per tant, ho denunciïn davant els tribunals. I no ho dic retòricament, un expedient concret, obert per raons polítiques, o per afavorir, un expedient concret obert per raons polítiques o, per favor, deixin d'utilitzar aquest Parlament per acusar una part de la comunitat educativa d'una cosa molt greu, des del punt de vista penal i com des del punt de vista de funció pública.

Els expedients, seguint el principi de legalitat, són impulsats pel seus instructors, funcionaris independents i que prenen la seva decisió de forma autònoma i tenen noms i llinatges i pertanyen a un escalafó funcional que sempre ha estat molt respectat dins la comunitat educativa. Per tant, jo crec que tant el Grup Parlamentari Socialista, com el Grup Parlamentari MÉS haurien de modular les seves pretensions, el treball és exhaustiu per part dels funcionaris, per part dels inspectors.

Els expedients precisament, per poder acabar amb sancions, s'ha de fer moltíssima feina en ells, i no serà aquest Parlament, amb els vots del Grup Parlamentari Popular, qui pressioni un funcionari, com tampoc no ho farem mai a un jutge, perquè acabi ràpid. El que hem de fer tots, tant en via judicial com en via administrativa, és posar-nos a disposició de l'autoritat competent que impulsa l'expedient, la investigació i no interferir de cap de les maneres en el seu recorregut i no pressionar la voluntat del funcionari que fa feina.

Ja ho hem comentat en altres ocasions, pareix que tothom accepta posar-se a disposició d'un jutge en una imputació, i quan es tracta d'un procediment paregut i de caràcter administratiu, no passa. El Grup Parlamentari Popular no vol pertorbar en cap moment els funcionaris, ja que és responsabilitat de dur a terme aquest expedient amb propostes de dubtosa legalitat. Prec que anem tots a ser més seriosos i deixar els funcionaris instructors d'expedients disciplinaris fer feina baix el principi de legalitat i deixin de ser sectaris amb dubtoses, repetesc, proposicions no de llei de dubtosa legalitat.

Per tant, la proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari MÉS, la que ens diu que "el Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats del Govern de les Illes Balears a retirar tots els expedients polítics", simplement dir-li que la Conselleria d'Educació i Cultura no ha obert mai cap expedient polític. Si així ho pensa, per favor ho denunciï, per favor ho denunciï, perquè si no està posant en entredit uns funcionaris de carrera.

(Remor de veus)

Dos, el Govern sempre ha mantingut una postura negociadora i conciliadora amb la comunitat educativa. Els record que recentment va ser l'assemblea docent la que va dir que ja no volia seguir negociant i els record que la pròpia consellera és la que va posar damunt la taula la flexibilització a primer d'ESO per començar la negociació. Evidentment, no es pot fer una negociació si una persona es nega en rotund. És a dir, ells varen dir a l'assemblea docent, a més els ho record, que per començar a negociar s'havia de llevar el TIL. No, de cap de les maneres, no perquè ha estat posat per un Govern legítim, per un Govern el qual la majoria absoluta dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma ha votat.

Quant a la proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista. Primer: "el Parlament de les Illes Balears manifesta el seu suport i reconeixement als tres directors de l'IES de Maó expedients, injustament separats de les seves funcions", dir-li que a dia d'avui no es troben separats de les seves funcions. Per tant, a nosaltres ens agradaria que mirassin exactament què està passant dins els centres educatius, s'entrevistassin i estiguessin al corrent, i exerceixen els seus càrrecs com a directors.

Dos: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a la immediata resolució de l'expedient administratiu", miri, això per a nosaltres té dubtosa legalitat. És a dir, els expedients són a proposta de resolució d'un instructor, per tant, ha de seguir el seu normal desenvolupament.

Quant al quart, al quart, al tercer, al tercer: "el Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria d'Educació del Govern balear i el President de les Illes Balears que es disculpin públicament pel tractament que han donat als tres directors", bé, vull dir, és que no els han donat cap tipus de tractament, no els han donat cap tipus de tractament, simplement els record que d'això s'ha encarregat la part d'inspecció. L'administració, tornar-los-ho recordar, és que com que tot és tant reiteratiu, l'administratiu es troba sotmesa al principi de legalitat, per tant...

I el número..., i el següent, doncs, simplement no procedeix.

Mirin, jo els vull recordar..., és que avui justament m'agradaria posar aquesta anècdota, avui justament m'ha telefonat un professor, era un interí de pacte. A aquest interí de pacte se li va obrir un expedient el temps del pacte de progrés; a cap moment es va dir que era un expedient polític, ni evidentment no es va dur al Parlament. Avui ha tengut la resolució del contenciós administratiu, perquè ha hagut d'arribar al contenciós administratiu, i la resolució ha estat favorable a aquesta persona. Què vol, que comencem a dir que va ser un expedient polític obert el temps del pacte? És a dir, és que és el mateix, és la mateixa situació, deixin tranquil·lament que acabi tot el procés, deixin tranquil·lament que acabi tot el procés, com aquest senyor ha deixat tranquil·lament que acabàs tot el procés. Recentment supòs..., perquè ha estat per telèfon i ha estat molt ràpid, supòs que recentment es tornarà incorporar dins els interins de pacte, i bé, doncs el que digui el jutge és el que farà.

Per tant, deixin de polititzar l'educació, deixin d'incriminar els funcionaris de carrera i deixin tranquil..., doncs que l'administració segueixi el seu camí.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Aguiló. Per contradiccions vol fer ús de la paraula Sra. Santiago? Té vostè la paraula.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, presidenta, ens ho repartirem entre les...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, faci servir el temps de cinc minuts i si després la Sra. Rita vol fer ús de cinc minuts també els hi donaré.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies. Sra. Aguiló, el Grup Parlamentari MÉS durà els documents que consideri necessaris, els que vulgui i els que consideri necessaris.

(Remor de veus)

Sí, sí, sí, els que consideri, ja sé que a vostè li molesta, però nosaltres durem els documents que considerem necessaris.

Com que és un tema repetit, el qual hem discutit en comissió, l'hem discutit en plenari, no ens inventam arguments nous, i per tant, sí senyora, utilitzam arguments anteriors que estan recollits a altres sessions parlamentàries, faltaria més! No es preocupi per això.

Miri, qualsevol funcionari és un representant de l'administració, qualsevol funcionari és un representant de l'administració, el que no és és un representant del polític que està en aquell moment a l'administració. El funcionari ha de garantir que el polític compleixi amb una determinada legislació, això és el que ha de garantir.

Miri, jo som funcionària i jo m'he oposat a mesures de determinats polítics i m'hi he oposat com a funcionària que som, perquè anaven contra llei, i tant que sí! I m'hi he pogut oposar perquè era funcionària. I si un funcionari considera que la mesura que determina un polític va contra llei, va contra llei, s'hi pot oposar. I tant que s'hi pot oposar! Per favor! I tant, des la República Francesa!

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdoni, Sra. Santiago, perdoni...,

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

I tant que s'hi pot oposar!

LA SRA. PRESIDENTA:

Pregaria un poquet de silenci, disculpi, Sra. Santiago, pregaria un poquet de silenci, que hi ha una portaveu que té l'ús de la paraula.

Sra. Santiago pot continuar, disculpi.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta. El funcionari és independent del polític que cada quatre anys modifica el seu estatut, no, no, no, és representant de l'administració, de la legalitat vigent en aquell moment, no del polític. I tant que sí!

I això a tota..., ara entenc la seva confusió, ara entenc la seva confusió si creu que un funcionari ha d'obeir ordres, si van contra llei, d'un polític, ara entenc la seva confusió. Estatut bàsic, llei i Constitució Espanyola...

(Remor de veus)

... i Constitució Espanyola.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdoni Sra. Santiago. Jo, seriosament, és que.... deixin parlar la persona que té l'ús de la paraula perquè aquesta sala és molt petita, no s'entén bé i no podem entrar en un debat bilateral, perquè això..., hem de seguir el Reglament.

Pot continuar Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies. La Constitució Espanyola, l'estatut bàsic i qualsevol legislació estableix el que acab de dir, si vostè ho té confós, entenc tot el seu discurs, absolutament erroni amb la realitat.

Els directors podien votar en contra del TIL si consideraven que pedagògicament perjudicava la seva escola, així és. I de fet, vostès ho canvien, de fet el Partit Popular, el Govern del Partit Popular se n'adona i canvia durant el procés de l'expedient, canvia, perquè no es va votar el TIL, i després diu perquè ell no el va votar. I encara estan pendent de resolució i s'han al·legat aquestes mesures. I tant que sí!

L'ordre surt del polític i així en els casos de Maó va quedar claríssimament, els inspectors varen fer un comunicat públic dient que d'ells no havia sortit. Si no ha sortit dels inspectors, d'on ha sortit? De la secretària personal del conseller? De qui ha sortit? Del conseller, o del secretari general. Perquè no hi ha hagut cap funcionari que se'n fes càrrec. Després s'assigna un instructor que ha de ser funcionari. Però moltes vegades l'inici és polític, i en aquest cas, a més, ho varen manifestar de forma molt clara els inspectors. Després s'assigna un instructor funcionari que ha de tenir una funció neutral. Però pot ser d'un polític. I en aquest cas no es coneix el funcionari que ho va iniciar, va ser una ordre política.

La querella, Sra. Aguiló, ja s'ha posada, de Menorca l'han posada. Nosaltres no aspiram a substituir el moviment social, nosaltres volem dur les demandes del moviment social al Parlament, i per tant, duim aquesta demanda. La querella ja està posada, a través de petites quotes que han pagat molts de ciutadans, entre d'ells pares i mares, segurament alguns militants de MÉS, votants de MÉS, simpatitzants de MÉS, que estan en contra del que succeeix en el sistema educatiu de la nostra comunitat autònoma, i que consideren que el que ha passat a Maó té un caràcter prevaricador, de persecució de determinades persones, de determinats directors que varen tenir una importància a l'oposició del TIL, que varen liderar el TIL. Casualment, les persones que varen liderar més aquest contra TIL són les persones més sancionades.

Li he posat exemples, no només el director que li he comentat de Menorca, molts d'altres directors de Menorca, d'Eivissa i de Mallorca varen votar en contra del TIL, varen arribar a la conselleria molts de documents que no s'havia aprovat el TIL i no es va iniciar cap tipus d'expedient...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí Sra. Presidenta. Per tant, sí que s'ha posat la querella.

I miri, jo crec que no hi ha pitjor incriminació als funcionaris que les seves paraules que va dir en un plenari, Sra. Aguiló, -que veig que no m'escolta-, pitjor incriminació a un funcionari, vostè va dir que eren els professors els que polititzaven les aules. Això són paraules seves, no són paraules nostres, això són paraules seves que estan recollides en aquests documents que vostè troba que no hem dur en el Parlament, en el *Diari de Sessions*, que troba vostè que si ho duim a una comissió feim un gran pecat...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Santiago, ja ha esgotat el temps.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Vostè és l'única que ha dit que els professors polititzen.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago.

(Remor de veus)

Sra. Rita vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc per dues contradiccions molt clares al que ha manifestat la portaveu del Grup Popular.

Un, l'ordre d'inici d'un expedient no el fa un funcionari, el fa un polític, i la resolució final també. La instrucció és el que fa el funcionari, però l'ordre d'inici i la resolució final, aquestes les firmen el director general, en aquest cas el director general de Planificació. L'ordre d'inici està firmada, almenys, perquè jo l'he vista. L'ordre final no, perquè encara no ha arribat. Però no la firma un funcionari, i açò li quedi clar i que quedi clar en el *Diari de Sessions*.

Per tant, la feina del funcionari va acabar el dia que va presentar la proposta de resolució, dia 22 de gener. De dia 22 de gener, o després, una volta van presentar les al·legacions els directors dia 7 de febrer, a partir de dia 8 de febrer és el polític qui ha de fer la resolució, i no l'ha feta. Per què no l'ha feta? Per què no l'ha feta? No li doni la culpa a un funcionari, perquè no li toca a un funcionari. El funcionari ja ha acabat la seva feina. La resolució li toca al director general i a ningú més.

No em compari tampoc aquest expedient amb uns altres expedients sancionadors. Jo aquí tenc la resposta a una pregunta que vaig fer de quants s'havien obert a partir del 2011, del juliol del 2011, i ja se n'havien obert 10, bé, llevant els 3 de Maó, perquè açò és anterior al de Marratxí, són 7 que van obrir vostès per causes diverses. Nosaltres no hem dit res d'aquests expedients, res absolutament. Per què hem de dir res d'una falta d'incompliment d'horari de treball? No, no ho sé, ja sabrà l'instructor el que hagi de fer. Per què hem de dir res de danys greus a locals o materials? Escolti, nosaltres no deim res d'aquests expedients. Només deim d'aquests quatre, perquè aquests quatre no me'ls compari amb els altres perquè són diferents. Nosaltres pensam que aquests són una mostra de l'afany persecutori de l'actual gestió de la Conselleria d'Educació cap als docents. I que s'ha concentrat en aquests directors, precisament. I per què aquests directors i no altres, com ha dit la Sra. Santiago? Efectivament, ella ha citat el d'Alaior; jo li citaré el de Ferreries, que també ha sortit; també

he citat el d'Esporles, perquè jo també he tengut aquest document i ho puc fer, sé que n'hi ha més, però jo aquest document l'he tingut i l'he mostrat aquí també, en una altra comissió. Vull dir que en situacions iguals no s'ha respost de la mateixa manera.

I per què aquests directors no van merèixer un expedient informatiu de diligències prèvies al disciplinari? Com és que aquests no ho mereixen i sí ho mereixen altres directors, com aquest que també han citat aquí de la Colònia de Sant Jordi? Un director que fins i tot va haver d'anar a declarar a la policia i, en canvi, aquest sí que es queda amb diligències prèvies. I açò tampoc no s'ha explicat. La representant del Grup Popular encara no ens ha explicat açò, però és que la consellera tampoc.

No ens expliquen per què l'administració no manté els mateixos criteris amb l'actuació d'aquests directors i ens dóna, per tant, la raó, si no ens ho expliquen, ens donen la raó que aquests expedients són exemplificadors i que, a més de castigar conductes, que no són il·lícits administratius, perquè no són il·lícits administratius, perquè cap d'aquestes actuacions imputades estan previstes en la legislació disciplinària, a part d'açò, també el que volen és atemorir els altres directors i els docents en general.

Tampoc no ens contesta per què no es resolen ja els expedients, després de tres o quatre mesos? No ens ha contestat, no té per què saber-ho la representant aquí del Grup Popular, però la consellera sí, i tampoc no ens ha contestat. Aquesta dilació només pot tenir una raó en la nostra opinió, que immediatament que els directors coneguin la resolució, interposaran una querella, a aquests els toca, perquè aquests tenen la competència legítima per interposar aquest querella -i la interposaran, perquè ja ho han dit- per prevaricació, tant a la consellera com als membres del seu equip que hagin intervingut en el cas.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

I com més es torbin, clar, com més es torbin, aquesta pot ser la raó, - sí, senyora, ja acab-, com més es torbin a fer la resolució, més tard entrarà aquesta querella en els jutjats i per tant serà resolta també més tard. I amb un poc de sort, la qual cosa supòs que és el que esperen, açò passarà després de les eleccions autonòmiques.

Esperem que en aquest cas la justícia sigui prou ràpida per veure aquests resultats de la querella en pocs mesos.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam a la votació de la proposició no de llei RGE núm. 796/14.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 9 vots en contra.

Abstencions cap.

En conseqüència queda rebutjada.

I passàrem a la votació de la proposició no de llei RGE núm. 1061/14.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 9 vots en contra.

Cap abstenció.

En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS